

Telegraful Roman

Apare Martiș, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe fiecare luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.Correspondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrierile nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Un sir cu litere mărunte pe traiu întâia oară 30 fil.,
pentru a doua și a treia oară căte 20 fil.

Pentru inserare mai mare după invocări.

Maghiarii și români

IV

Dar relațiunile de vecură ale maghiarilor cu principalele române au lăsat urme adânci și neperiozate în conștiința și istoria culturii poporului român din Ardeal. Voivozii români în toți timpii și în toate imprejurările au fost sprijinitorii așezămintelor creștine și de cultură în țările vecine, în întreaga peninsulă balcanică, bă chiar și în Asia mică până la Ierusalim. Cu atât mai mult când era vorba de frați de același sânge și de aceeași legătură: căte biserici și mănăstiri n'au fost întemeiate de domnii Țării românești și ai Moldovei în orașele și satele din Ardeal? Căte din ele nu primăsile mile domnesti, în bani și în natură, și alte ajutoare?

Astfel din timpul când Ștefan cel Mare, voivodul Moldovei, era stăpânul castelului Cicen (Cicș), căruia aparțineau 60 de comune, datează mănăstirea și episcopia Vadului (Rîv-Kostior) din comitatul Solnocului interior. O mănăstire cu episcopie s'a înființat între 1508—1522, pe când păcalăbul domnitor român stăpâneau castelul Strempelui, în Geogăul de sus, Fel-Diod.¹ Zamfira fiica lui Moise Vodă al Munteniei (1529—1530), care posedă domeniul Vințul de jos, măritându-se în Ardeal după un boierung, Stefan Keser, întemeiază mănăstirea Prislopului în valea Hațegului. Mihai Vitaezul zidește biserică din Ocna-Sibiului, care există până azi, și reintemeiază mitropolia Belgradului.

Biserica din Scheiu, în Brașov, a fost întemeiată și mult ajutată și înzestrată de ambele principate române. Pe frontispiciul bisericii se cítă până astăzi inscripția scrisă în limba veche bulgaro-creștină (în anul 1599): «In nomine Tatului și al Fiului și al Sfântului Duh, începutu-să și ziditu-să această biserică cu ajutorul dumnezeesecu, cu daniile cător-vă creștin iubitori de Cristos și cu milostinea preaþoilor Domini ai Moldovei și ai Țării românești».

Din hrisovul lui Aron Vodă, domnul Moldovei, din a. 1594 rezultă, că biserică din Scheiu avea să primească regulat pe fiecare an câte 12,000 aspre de argint; acest ajutor se confirmă din nou de către George Stefan, domnul Moldovei prin hrisovul dat în Iași, anul 1652.² Daniile facute bisericii Sf. Nicolae din Scheiu constau unele din moși, vii, atlele din mile de bani, privilegii și scuteli, formând și până astăzi proprietatea ei.

Petrăcu Vodă, fiul lui Mihai Vitaezul, a dăruit bisericii Sf. Nicolae din Schei Brașovenii satul Micești din județul Ilfovului cu tot hotarul și toată ocina și din cîmp și din pădure, nu cu scopuri politice, ci cum

se zice în carte de danie din 1602, ca «să poată ținea preoju, diaconi și tîrcovnici să slujească într-un sfanta biserică ziua și noaptea și să se roage lui Dumnezeu» pentru sufletul lui și pentru toată creaștina.³

Pentru susținerea mitropoliei ortodoxe române din Belgrad, Constantin Vodă Brancoveanu prin hrisovul din 1698 asigură o subvenție anuală de 6000 bani, iar prin hrisovul din 1700 îi dăruiește moșia Merișenilor în județul Argeș, care moșie mitropolia gr. or. și ar monahilor din Ungaria a reclamat-o mereu și o reclamă și azi.

Constantin Brancoveanu a întemeiat la 1697, după rugămintea creștinilor, biserică din Făgăraș, care poartă numele său, în care și azi se face slujba dumnezeească pentru ctitorul ei. Și tot el a întemeiat și mănăstirea din Sâmbăta de sus cu o pompă biserică, care azizac în ruine. În afara de satul Sâmbăta de sus Constantin Brancoveanu mai avea în Ardeal și alte case formă proprietatea familiei Brancoveanu, precum satul Sâmbăta de Jos, care îl cumpărat dela guvernatorul Ardealului George Bánffy, în galbeni de aur ungurești 1000; satul Poiana Mărului, care îl cumpărat dela Nalaczi și Székely, apoi Cincut mic, locul de la Soårmarin, satul Tamás-Pataca din jînul Hunedoarei, care era pus zâlog de George Bánffy drept taleri 1000.⁴

Înă și în prima jumătate a secolului al XIX-lea biserică și scoalele din Brașov s'au bucurat în ambele principate române de drepturi reale consacrate de vecură, cum reiese din hrisovul voivodului Grigorie Ghica din 1825.

Paralel cu relațiunile politice ale Ardealului cu principalele române, să desvoltă relațiunile mai vechi și mai intime ale bisericii gr. orientale din Ardeal cu biserică ortodoxă din principale.

Pe la mijlocul veacului al X-lea ducii maghiari Bélaș și Gila (Gyula), convertește la creștinism primul săboță în Constantinopol, unde Gila (Gyula) ducește cu sine pe un monach cucerinic, cu numele Jeroteiu, patriarh Teofilact l-a consacrat episcop pentru Turcia (Ungaria),⁵ care întorcându-se acasă pe mulți a adus dela eroare barbarica la creștinism.

Astfel biserică creștină maghiară înainte de sf. Ștefan, s'a format aproape

¹ Radu Greceanu: Viața lui Constantin Vodă Brancoveanu, p. 277—28.

² «A turko (magyarok) — Mond Keđrénos — minid addig nem szüntek meg a români biserodókban útba și az pusztaim, jöök ki Is Konstantin császár által fogadva megkeresztelkedett. Ezután Gyula is, ki hasonlóan fejedelmök volt a turkoknak, a císszárá váróba jön és megkeresztelkedik. Ez elvit magaval egy kegyességekről híres Hierotheosz szertezet, ki Theophylaktosz, Turcia (Magyarország) püspökével felszenteli». (Szabó Károly: A magyar vezérkora p. 233).

³ Dr. Bunea: Vechile episcopii p. 34.

⁴ Documentele sunt publicate de Sté. Sîngiș: Istoria bisericii Scheiilor p. 173—176.

în întregime sub influența spiritului bisericii răsăritene.⁶

Pe baza acestui fapt istoric patriarhia din Constantinopol si-a format și intemeiat apoi drept de iurisdictiune asupra bisericii gr. orientale din Ungaria, un drept, care, dupăce biserica maghiară dela sf. Ștefan a trecut sub iurisdictiunea Papelui, patriarhia de Constantinopol l-a exercitat prin mitropolitul Țării românești ca exarch al său cu titlu de mitropolit al Ungro-Vlahiei,⁷ titlu canonic care îl poartă și azi mitropolitul primat al României. Aceste relații canonicale ale bisericiilor gr. or. românești din Țara românească și Ardeal se întără și recunoscă și de către regale Vladislav II în temelei tractatului cel încheiat cu dânsul Radu al IV-lea la 1507, prin care acesta a fost declară, că «predecesorii noștri au fost totdeauna credințoși și simele coroane și celor de fericită memorie regi ungari, și că țara noastră, (Muntenia) este numai sau a unei domniei Ungariei».

Sigismund Báthory recunoaște și confirmă în mod formal, prin tratatul ce îl încheie la 20 Maiu 1595 cu Mihai Viteazul, mitropolitul Țării românești, care pe atunci avea reședință în Târgoviște, autoritatea asupra mitropolitului și bisericii române din Ardeal. Într'un punct din acest tratat se zice, că toate bisericiile românești din provinciile lui Sigismund Báthory vor fi sub jurisdicția sau dispoziția mitropolitului și bisericii române din Târgoviște.

Astfel Simeon Brancovici, protopopul inelui (Borosjenő) din comitatul Aradului a fost hirotonit într-un presbiter și protopresbiter, iar după alegerea sa prin sobor și după recomandarea principelui George Rákoczi, la anul 1656 fu hirotonit ca mitropolit al Belgradului sub numele de Sava II Brancovici, de către mitropolitul Târgoviștei Ștefan, incunjurat de episcopii țării românești,⁸ precum în generație întâi mitropolitul român ortodox al Ardealului, până inclusiv la Atanasiu, care, dupăce s'a hirotonit, la anul 1698 a trecut la unire, astfel hirotonit de către mitropolitul Ungro-Vlahiei, cum arată condica săntă, ce se păstrează la mitropolita din București.

Principiul Ardealului nu numai au recunoscut și întărit legitătura ierarhică

a bisericii române din Ardeal cu biserică ortodoxă din Țara românească, ci însă cu toate mijloacele au sprijinit și promovat cultura și literatura poporului român.

George Rákoczi, principalele maghiari, dădu la 10 Octombrie 1643 decretul prin care scoase din bisericile românești limba străină, slovenă, și porunci să se introducă limba poporului, limba cea românească.⁹ Apoi înființă tipografie pentru tipărireā cărător românești.

Faptul acesta îl mărturisește mitropolitul contemporan Simeon Stefan, în precuvântarea (predoslovie) adresată principelui Rákoczi del Testamentul nou, tipărit la anul 1648 în Belgrad, unde zice: «Că văzând și înțelegând Maria Ta ca nă români, cari suntem în țara Mariei Tale, nu avem nici Testamentul cel nou, nici cel veciul, deplin în limba noastră, Maria Ta te ai milostivit de ne-ai adus meșteri străini de ne-ai facut tipografie, și le-ai dat plată din visătorul Mariei Tale. Și pentru că acest lucru bun și sfant iaste început din statul și din demnitate și cu checiugul Mariei Tale, pentru aceea se cuvine să îasă supr numele și supr socotină și supr destinoia Mariei Tale pomană neuitată în veci... etc.»

In expunere de pără aci am remarcat date și fapte istorice, prin care se evidențiază relațiunile prietenesti și de alianță ce au existat între maghiari și români în vecurăle trecute, ca să tragem din el învățături și îndrumări folosite pentru prezent și viitor. Este foarte adevărat, că uneori ei s'au ridicat cu vrăjmașie unii în contra altora, dar acestea au fost episodi trecătoare provocate prin intrigile altor neamuri sau în urma neînțelegerilor ivite între dânsi. Pentru că în definitiv adevărul rostit de contele Stefan Tisza la Oradea-mare în 3 Martie 1910 rămâne adevăr nerăsturnabil: «Că atât maghiari, că și români n'au nici o înrudire cu neamurile din sud-estul Europei, și că atât maghiari, că și români sunt avizati la propriile lor puteri de conservare națională, că și unii, și alții trebuie să pue umăr la umăr pentru a rezista puvoiului neamurilor mult mai numeroase». S'a dovedit aceasta cu prisoșință în actualul răsboi mondial. Și România a plătit scump și amar greșala fatală de a nu fi înțeleas, că națiunea maghiară și română au o misiune comună providențială pe locul unde se află — cum zicea deputatul național Al. Roman.¹⁰

⁶ Quod ad sanctum dei verbum juxta sacrum Bibliorum scriptures, tam dominicas, quam aliis diebus festis, ecclésias suis, sum ad funera, sum vero aliis ubiquecum locorum desiderabam, vernacula sua lingua praedicabam, predicatoribus per quosvis alios quoquo pastores procurabam, ac faciem. (T. Cipariu: Archiv pentru istorie și filologie, p. 629).

⁷ Bánffy-Hodos: Bibliografie veche românească, p. 108.

⁸ Aleș Roman: Discursul rostit în camera ungără la 13 Decembrie 1867.

Szterényi încredințat cu formarea cabinetului. Măiestrata sa Regele Carol a încredințat cu formarea cabinetului pe ministru de comerț Iosif Szterényi și l-a împunericăt ca, în cazul când nu se va putea face nici o învoială în ceeașteană dreptul electoral, să dissolve camera.

Presă din capitală răspândeste deja mai multe liste ministeriale, în care se amintesc următoarele nume: Návay ministru de interne, contele Ioan Zichy ministru de culte, Sigismund Ráth ministru de justiție, contele Emil Dessewffy ministru de agricultură.

Incredințarea dată lui Iosif Szterényi, de a călăut noul guvern, a urmat, — cum scriu toate ziarele, — numai dupăce Wekerle a refuzat să formeze un nou cabinet.

Sediul parlamentului. Camera ungără s'a întrunit în sediul Marii, în 23 I. c., când prim-ministrul Wekerle a anunțat demisinea cabinetului. A cernit, după aceasta, ca parlamentul să voteze indemnitatea înaintată de ministru Popovics.

A luat cuvântul: Oéza Polonyi și contele Mihail Károlyi, criticând punctul de vedere al guvernului.

Contele Stefan Tisza, în legătură cu schimbările de externe, declară, că baronul Burian va continua politica lui Czernin și împreună cu domnitorul nostru se va năzul pentru o pace onorifică.

Numele lui Burian s'a făcut în perfectă înțelegere cu Germania.

Sediul cea mai apropiată se găsește în 24 I. c.

Socotile bisericești

I

Sănt multe lucruri mărunte, care tocmăi mărunte fiind, nu bat la ochi și nu le dăm importanță ce o merită. Ne place a privi spre culmi, și uităm că ne afălm Jos și că pasii ne duc prin petrișuri care stăngănează mersul nostru în drumul ce ni-l am crudit. Numai dând de obstacole ne trezim, ne coboram de pe piedestalele inalte și începem a ne trage seama cu realitatea.

Afacerile de mărunții se pare a fi chestia socotelor bisericești, chestia *rajočinilor*, cum le numim noi în limbajul oficis.

Până săntem candidati de preoți și ne atâlmă în seminar zicem: «Ce să ne batem capul cu migdalele asta? Mergem, în praxă și le învățăm!». Eșind din seminar iar căutăm desărcinare: «Sănt lucruri epitetice! Făcă-le epitetice și comitetul!». Trebuie să treacă timp la mijloc, ca să nea trezim și să înțelegem rătăcirea, că în comună cutare sociale se cetece per longum et latum în comitetul parohial și în sinod, ca deasupra și persoanele singurătate care se interesează de lucruri, toate lămurările necesare, și destul să ţiu aceasta, ca să fiu deplin dumită, că comună respectivă și în ordine cu finanțele, și că acolo nu se fac abuzuri ori incorrecțiuni în rajocinări. În aşa comună nu numai controlozează mersul financiar, ci însă preoții cu ambiția nobilă de a fi deplini corect. Pentru toată lumea nu vor suferi și li se intuncează nimbul prin strucurarea incorrecțiunilor în societate subscrise de ei.

Dacă acestea sănt adevarări, apoi adevară trebuie să fie și acela, că socotile trecute cu toată publicitatea prin sinoadele parohiale, pot să conțină erori de formă, dar nici când nu au erori de cuprins, care ar necesita înștiințarea de «comisiari permanenti» la pertraritarea rajocinilor în sinodele parohiale, cum contemplăază păr. G. Iacob. În calitate de colegi, ori ca organe ale conferenței preoțești, pot lua, ba și de dorit să ia parte și preoții vecini, căci învăță și ei, și li se da plejă a face și pe instrucțiorii nimedii care pertracează rajocinile. Nici de cum să nu tie trimiși însă acolo ca dirigitorii, căci prin acestea de o parte se micșorează vaza preoților lo-

mai vârtos că săntem în perioadă anului când se revăd, întregesc și coreg rajocinile bisericuști, bă se deschid și conturile noastre pe anul nou de gestiune, și astfel orientările publicistice practice numai folosi pot cauzezi.

Lucrul principal e: Socotile să fie deplin corecte și evidente, să nu lasă loc îndoelilor, apozi să se pregătească înaintă la încheierea anului, să aibă și pertratate în luna Ianuarie de sinodul parohial, dela care până în Februarie ajung în revizia oficialului protopresbiteral, și de aici în consistoriul, cam în primul pătrâr al anului, ca să se poată primi și absolutoriu, dacă nu mai de vreme, bream înainte de a încheia socotelle anului următor.

Așa prescrie regulamentul și ordinajunea consistorială în afacere. Și așa și firesc și bine. Poporul știe, că unde se lucră pe față, în public, și i se dă seamă de venitură și eroagăble bis., unde nimic nu se tăinuie înaintea lui, acolo nu poate fi înco recetă. Spunându-i se aipo în cifre reale cu că a sport în cursul anului avea bisericească, un fel de satisfacție îi trece prin suflet, și se simte mândru putând contribui la propriașirea bisericii cu material. Așa crește încrederea poporului și interesul față de treble bisericești. Cu că e mai mare publicitatea, cu atât mai bine. Și din contră, unde numai în «sopote» și între patru ochi se tratază afaceri, bănuile se ţin laț, și nu e chiar să determină poporul la jefie pentru biserică.

Îată motivul psihologic și scopul moral pentru care se prescrie, ca socotellele încă în luna Ianuarie au să fie pertrătate în sinod, cu toată publicitatea posibilă.

În totă practica mea de pâna aci, nu m'am abăut dela acest postul, și nici nu m'am înșelat în calcul. Nu numai eu, ci și precumă mea tractuală așa urmează. Urmarile săt. Minun nu se fac, căci situația materială a oamenilor nu permite; dar aceea totuși se ajunge, că se zidesc biserici și școle, se asigură salarele personalului, se fac fonduri și fundații, ca din pâmnă. Continuând așa, am nădejdea, că picuri, — poate în timp nu prea dețină, — vor forma marea, care dă nutremânt, ușă și înviorează vegetația lipsită de umezănelor, — adecă am nădejdea că toate comunitățile vor ajunge la inferior.

Pentru mine și destul să ţiu, că în comună cutare sociale se cetece per longum et latum în comitetul parohial și în sinod, ca deasupra și persoanele singurătate care se interesează de lucruri, toate lămurările necesare, și destul să ţiu aceasta, ca să fiu deplin dumită, că comună respectivă și în ordine cu finanțele, și că acolo nu se fac abuzuri ori incorrecțiuni în rajocinări. În aşa comună nu numai controlozează mersul financiar, ci însă preoții cu ambiția nobilă de a fi deplini corect. Pentru toată lumea nu vor suferi și li se intuncează nimbul prin strucurarea incorrecțiunilor în societate subscrise de ei.

Dacă acestea sănt adevarări, apoi adevară trebuie să fie și acela, că socotile trecute cu toată publicitatea prin sinoadele parohiale, pot să conțină erori de formă, dar nici când nu au erori de cuprins, care ar necesita înștiințarea de «comisiari permanenti» la pertraritarea rajocinilor în sinodele parohiale, cum contemplăază păr. G. Iacob. În calitate de colegi, ori ca organe ale conferenței preoțești, pot lua, ba și de dorit să ia parte și preoții vecini, căci învăță și ei, și li se da plejă a face și pe instrucțiorii nimedii care pertracează rajocinile. Nici de cum să nu tie trimiși însă acolo ca dirigitorii, căci prin acestea de o parte se micșorează vaza preoților lo-

cali în față filiori sufletești, cari din faptul că pe trătările rajocinului le conduce persoana străină, nu ca pândește președintele natural al sinodului, își fac încăpuri rela și ajung la concluziuni false.

Sanare temeinică ar fi, instituind lângă protopopii revizori sau contabili speciali, cari ca organe protopopești împlinesc misiunea de controlori; și sanare ar fi cănd însuși consistoriul arhiepiscopal ar dispune de unul sau mai mulți inspectori financiari, cari la anumite intervale, cănd bunăoară nu se pregătesc la tempă rajocinile, desind în parohii, și acolo nu numai controloează organele parohiei, ci tragăndă în disciplinar pe toți abuzivi și neglijenții.

Controlul acesta ar fi foarte de dorit, căci săr' s'introduce ordine pe unde lipsește acum. Prin misuri ca acestea nu s'ar crea organe duple în una și aiceași afacere. Comisari păr. Iacob, așa cum îi propune, nu pot fi alături decât un fel de protopop, dar fără atât răspunder, decât că conduc sinodele și revizuez rajocinile. Înadevar, e mare întrebare acum: cine subscrise rajocinile, ca revizor, protopop ori consilar? Și e și mai mare întrebare, că ce și de facut, dacă protopopul nu consumă bunăoară cu observările comisarului și nu le arebat?

Îată că propunerea, în forma sa neînvinovată și acceptabilă, de fapt poate conduce la stâriri ce nu le dorim. De aceea e bine ca deocamdată, — până va fi mai bogată biserică, ca să poată institui pe lângă protopopii personalul necesar de ajutorare cu lipsete astăzi, — să rămânem cu săntem, resp, să ne mulțumim cu comisarii din caz în caz, cari și acum se trimite când trebuință cere.

Unirea Basarabiei

Statul Tăr. — Vorba prim-ministrului. — Proclamație unirii. — Declarație. — Serviciu divin.

(Stârșii)

Declarația „Statului Tăr.”

In numele poporului Basarabiei, «Statul Tăr. declară:

Republika democratică moldovenescă (Basarabia) în hotarele ei dintră Prut, Nistru, Dunăre, Mare Neagră și vechele granizi cu Austria, rupă din Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vecelui Moldove, în putere dreptul istoric și dreptul de neam, pe baza principiului că popoarele singure să-și hotărască soartea lor, de acă înainte și pentru toate sun este nevoie cu mama sa România.

Această unire se face pe următoarele baze:

1. Statul Tăr. actual rămâne mai departe pentru rezolvarea și realizarea reformelor agrare, după nevoie și cererile poporului; aceste hotărâri se vor regăsi de guvernul român.

2. Basarabia își păstrează autonomia provincială, având un Stat al Tăr. (Dietă) alea pe viitor prin univocat, egal, direct și secret, cu un organ impleritor și administrativ propriu.

3. Convenția Statului Tăr. este: a) vorăie băguierilor locale, b) controlul tuturor organelor, zemstvenilor, scăpolor, c) numirea tuturor funcționarilor administrației locale prin organul său impleritor, iar funcționari înalti sănă întăriți de guvern.

4. Recurarea armată se va face în principiu pe baza teritoriale.

5. Legile în vigoare și organizația locală (zemstva și oras) rămân în putere și vor putea fi schimbate de parlamentul român, numai după ce vor lăua parte la lucrările lui și reprezentanților Basarabiei.

6. Respectarea drepturilor minorităților din Basarabia.

7. Doi reprezentanți ai Basarabiei vor intra în consiliul de miniștri român, acum desemnați de actualul «Stat al Tăr.», iar pe viitor luând din sinod reprezentanților Basarabiei din parlamentul român.

8. Basarabia va trimite în parlamentul român un număr de reprezentanți proporțional cu populația, așez și pe baza votului universal, egal, direct și secret.

9. Toate alegerile din Basarabia sunt volostă (plata) și sate, orașe, zemstive

și parlament se vor face pe baza votului universal, egal și direct.

10. Libertate personală, libertatea tiparului, a căutării, a credinței, a adunărilor și toate libertățile obținute vor fi garantate prin constituție.

11. Toate călăriile de legi, făcute din motive politice în vremile turburii ale prefaței din urmă, sănă amnestiate.

Basarabia unindu-se ca fiică cu mama sa România, parlamentul român va hotără convocarea nelinărită a constituirii, în care vor intra proporțional cu populația reprezentanților Basarabiei, alesă prin vot universal, egal, direct și secret, spre a hotărări împreună cu toți inscrierile în constituție a principiilor și a garanțiilor de mai sus.

Trăiesc Unirea Basarabiei cu România, deapăruri și pentru toate!

Primită în «Statul Tăr.» la 2 Martie 1918, în Chișinău. —

Președintele «Statului Tăr.» I. Inculeț. Secretarul «Statului Tăr.» I. Buzdugan.

Citirea și urmărea de manifestație en-tuziasme. —

Ministrul au mers apoi la Catedrală, Lumea și imensa. —

In catedrală s'a oficiat un serviciu divin. A oficiat arhimandritul Gorje. Slujba s'a făcut în limba românească. E de două ore și că slujește românește de la revoluția rusească. La acest serviciu a asistat și episcopul rus, vicarul Gavriil, ceea ce a făcut o bună impresie, dovedind că nu poate fi vorba de o nefuncționalitate între biserică rusească și cea românească. La serviciu divin au mai asistat președintele «Statului Tăr.» împreună cu ministrul basarabean.

După Te Deum, ministrul au trecut în revistă trupele din curtea catedralei, care răspundea cu ură, găsind o pertinență ecou în mulțimea adunată.

Consiliul arhidiucelor? În palatul arhidiucelui Eugen, în Viena, s'a întrunit Sâmbătă la consiliu toți arhidiucci aflațori în capitala austriacă. În conformitate cu legea de casă a familiei Habsburgilor, fiecare membru al dinastiei este îndepărtățit să facă Domnitorul, adecă Măiestății Sale, raporturi sau proponeri în afaceri, care privește întreaga familie, și să aducă hotărâri.

In același timp s'a întrunit în palatul principelui Egon Fürstenberg la consiliu membru înfațat aristocrației din Austria, și au adus aceeași hotărâre, ca și arhidiucci sub președinția arhidiucelui Eugen.

Despre hotărâre nu s'a dat nici un comunicat. —

Biroul de corespondență telegra-fică aflată, că știrea despre intruirea arhidiucilor în Viena nu corespunde adeverului.

Tratatul de pace cu Ro-mânia. Se depeșează dela Berlin: Kühlmann și cu baronul Burian călătoare săptămâna aceasta la București, pentru a termina lucrările pri-vitoare la tratatul de pace cu România. Se speră, că la sfârșitul săptămânilor tratatului, după toată probabilitatea, va fi acceptat și subscris.

Ecuri

Afacerile care preocupa de către timp prețioase noastre, este — nu e nici o mirare — îmbunătățirea sortij sale materiale.

Noi înșine, preoții, trebuie să stăruim căllor și mijlocașor ce le credem potrivite întru deslegarea chestiunii, bine voal sămura clerului, și prin această binele biserici și al turmei cuvântătoare.

Vom întâmpina negreșităreată. Dar greutățile, cu bună chibzuială, se pot înținde.

Mijloacele întru atingeră scopul următori lor, — fără a ne întinde pe larg asupra mijloacelor ce le credem potrivite întru deslegarea chestiunii, bine voal sămura clerului, și al turmei cuvântătoare:

1. Ridicarea stărioului, biruișor, zilelor de lucru etc. și normarea modului înțării.

2. Concentrarea de parohii și reducerea numărului preoților.

3. Crearea unui fond central în scopul salarizării preoților.

4. Infrațarea unui azil și văduvelor

și orfanilor rămași după preoți, precum și al preoților fară avere și necapabili de-a mai muta.

Edificarea de case parohiale și căstigarea de sesuni sau pământuri preoției acolo, unde nu sănătate.

In special:

Stolarul, lucrul, zilele de lucru etc vor avea să fie statute în sinodele episcopale după întinuturi, propriezătării, conform împrejurărilor, — prin concluzie obligatoare.

Ale confesioniști au ridicat și împus poporului dări de cui și stocle urcate, și să ajunsă la îmbucurător rezultat. Creștinioii lor sănătatea de la preoți, ordine și disciplină, nu există plângeri că stolașii este prea mare și contribuția cultului insuficientă.

Vor fi, nu vorbă, careace neplăcători său apărători la introducerea reformelor, — dar neplăcătorile în curând vor dispărea de sine, și stolașii nou se va preface în obicei și lege.

Probă acestiei afirmații este inacilivarea actualiei dării culturale, precum și faptul că în urma legii școlare din 1907, poporul a fost spus unui dări nouă, fiind în unele locuri la început, darea întru susținerea școaliei de 40—80 cent. anual de familie, dar cu totuții greutățile, iată, să incasă în cele mai multe locuri.

Congresul național bisericesc din 1910 dă de atât de indrumări consistoriale episcopiale și organizaționale, — în ceea ce privește înstruirea și examinarea datelor concrete și reale despuțea preoțimii, înstrăinându-se consistoriale, ca acolo unde e necesar, să se ia urgențe măști, pentru ameliorarea stării materiale a preoților și regularea dotajiei preoției.

Ridicarea stolașilor este însă numai un pic în luceara de a ne salva preoțimea, făcând-o independentă, usurându-în existență și radicându-o la nivelul lui care și menită.

De aceea, întru atingeră jîntei, este necesară:

2. Concentrarea de parohii, punând 2-3, după împrejură, sub conducerea unui preot. Ideea e veche. Să desfășură corporațiunile bisericești în diferite timpuri. În congresul anului 1868, când s-a compus statutul organic, vedem că sub Nr. 239 protoc. după articolul I. lancescul suselează cauză, prezentând-o ca pe una dintrile celor mai arătoare. În congresul anului 1870 comitetul anual a stabilit o reuniune anuală a consistoriilor. «Organizația generală privitoare la regulașarea parohiilor», pe care congresul le-a primit sub Nr. protoc. 77. Congresul anului 1878, sub Nr. protoc. 175 a primit un proiect tot în această cauză, asemenea normativului Consistoriului Arh. din 1873, care poartă numele de: «Regulamentul pentru parohii», cu putere pentru întreaga mitropolie.

În scopul reducerii parohiilor și a doalorii corupșionătoare a preoțimii, Sinodul Arhiepiscopal din 1870 se ocupă de cheștiune, holărand sub Nr. 47 protoc. ca Consistorul să prezinte la sesiunea proximă un proiect în cauză și mai ales pentru reducerea numărului preoților, — ear fi 1871 acela sinod sub Nr. protoc. 33 însărcinând Consistoriul cu aducerea unui proiect de regulament în acelașă cauză.

Acest proiect s'a prezentat într-o ședință sinodală din 1872. Dar discuția și aducerea de holărare s-a amânat nu mai putin de 21 de ani, — ajungând la desfașurarea sa în sinodul din 1893 și primindu-se sub Nr. 117 protoc. ca normativă pentru Arh. din 1873.

Premiera decizională Sinodului Arhiepiscopal din 1893 nu era vorba de întregirea salariajii preoților din partea statului.

Ea e aici să văzut, că statul să întregiri de salar preoților, forurile competente bisericești au declarat parohiile și unele filii de independente. Însă pe lângă toate întregirile amintite, avem și astăzi sumedenie de parohii, unde preotul, afară de întregirea stat, problematică și neșigură, nu are absolut alt salar sau venit.

Va să zică, de nou se impune ca lucru folositor reducerea de parohii, fără de convineră a numai așa nu putem pregăti pentru evenimentări și surprinderi neplăcute, dacă vom avea parohii mai puține, dar în schimb cu preoți mai buni.

Sântem de credință că: «Este mai fericioasă o biserică, dacă are zece preoți conviniști, decât aceea care-i numără cu sute și cu mii, și la care numai numărul, massa și buflinșerie trage în cumpănă».

Accepția și celălăтуșă de Coreși la 1561 și chiar biserica mai bine și a grăi cinci cuvinte cu înțeles, decât zece mii de cuvinte nelinșește.

3 și 4. Crearea unui fond central în scopul scădurării clerului și a înflătruirii unui azi pentru văduve și orfanii rămași după preoți, precum și pentru preoții mulțumiti și săraci, fără îndoială formează

punctele de căpătenie întru ajungerea jîntei, la care năzūmă.

După modălități introduse la încreșterea fondului cultural, ar fi să formeze un nou fond central pentru salariazarea clerului și alte trebuințe ale sale. Contribuția se va pune conform stării materialei și poziției sociale a credincioșilor.

Se va grăbi să se completeze aburul experților la repartiția în casă a fondului central, căci și preoții și-au clasificat foști parohiști, în clasa a VI-a contribuibile cu sumă de 30 fiteri pe familię.

5. Altă neplăcătoră trebuință este edificarea de case parohiale și procurarea de porțiuni canonice pentru preot, acolo unde nu sănătate.

Și punctul acesta se pare greu de realizat. Din discuții de până acum se vedea că în unele locuri lumea cere sprin-

gi și ajutorul dela comuna politică. Dar oamenii se par a uita, că cîngăzură, cînd comunităția încalcă în loc de a da, a *tută* dela comuna bisericăsca pămăntul, ce-l folosește de lung timp, dar nu fusese inițiatul pe biserică, și pe comunitățile politice...

Pe temei de ajutor străin, nu e înțelept să lucră la nezidă și ca cîngăzură. Rezolvarea deplină a chestiunii se va putea face abea după răsobî, cînd sperăm că, în urma curentului democratice ce se instăpănește pretutindeni, împrejurările și împărății vor fi prielnice.

Dar și până astunci credem, că ar fi de datoria sinodelor episcopiale de a se occupa de nou cu aceste probleme.

Tratav V. Motora.

Mersul răsboiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 22 April. (Of.) Lupta de tunuri durează pe teritorul frontului de sud răsărit și pe celor Șapte comune.

Budapesta, 23 April. (Of.) Nici o întâmplare deosebită.

Statul nostru major.

Raportul statului major german:

Berlin, 22 April. (Marele cartier general) — *Frontul vestic*: Activitatea răsboinică s-a restrâns la luptă de artillerie și întreprinderi locale de infanterie. În deosebi între Lenza și Albert s'a desfășurat o via lucrare din partea infanteriei englez. Deasemenele de recunoaștere, care pe numeroase puncte au înaintat în contra linilor noastre, le-am respins pretutindeni. În zădar au încercat dinșunul cu mari puteri să recupere teritoriul de lângă Padina Aveluy, pierdut în 21 April. Pe cînd se păstrează și pînă de pleșieri a lăsat prizonierii în mână noastră. În celelalte locuri au frontul nici o noutate de seamă.

In ultimele două zile am împușcat 30 de aeroplane.

Frontul macedonean: Intre Preșa și lacul Ohrida, precum și la nordvest de Monastir, luptă de tunuri și de aruncătoare de mine. Delașamente germane au pătruns în poziții franceze la vest de Macov. Tropiile bulgare, la sudvestul lacului Doiran, au zădărînt atacuri parțiale engleză. Cățiva francezi și englezi au căzut prizonieri.

Pe fronturile celelalte nici o noutate.

Berlin, 23 April. (Marele cartier general)

gerală). Frontul vestic: Activitatea răsboinică s-a restrâns la luptă de artillerie și întreprinderi locale de infanterie. În deosebi între Lenza și Albert s'a desfășurat o via lucrare din partea infanteriei englez. Deasemenele de recunoaștere, care pe numeroase puncte au înaintat în contra linilor noastre, le-am respins pretutindeni. În zădar au încercat dinșunul cu mari puteri să recupere teritoriul de lângă Padina Aveluy, pierdut în 21 April. Pe cînd se păstrează și pînă de pleșieri a lăsat prizonierii în mână noastră. În celelalte locuri au frontul nici o noutate de seamă.

In ultimele două zile am împușcat 30 de aeroplane.

Frontul macedonean: Intre Preșa și lacul Ohrida, precum și la nordvest de Monastir, luptă de tunuri și de aruncătoare de mine. Delașamente germane au pătruns în poziții franceze la vest de Macov. Tropiile bulgare, la sudvestul lacului Doiran, au zădărînt atacuri parțiale engleză. Cățiva francezi și englezi au căzut prizonieri.

Ludendorff.

ciosișor noștri. Sunt rugate și celelalte zile să se publice astfel. Să, (Săzăvavinc, u. p. Nagyapost), 20 April 1918. Ioan Dandea, preot, ort. rom.

Şeful sinod rusesc și prințul Trubetskoi. Nu de mult sinodul sinodul rusesc pronunță blâsma asupra bolșevikilor. Președintul sinodului, prințul Trubetskoi, la porunca lui Lenin a fost chemat la Moscova, spre a fi luat la răspundere pentru atitudinea manifestată la sfântul sinod.

A murit artistul vienez Girardi. Din Viena se vestește că artista Girardi, din Arad, care era unul dintre actorii celebri ai secolului XX, și ucenicii săi magisteri în teatru din Graz, Girardi des nu a cucerit nici o soție de muzică, nici de atrăgătoare dramatică, și a ajuns acasă de forță la teatrele vieneze. În anul din urmă fusese chemat la teatrul Burghül. Moare la vîrstă de 68 de ani, după activitate teatrală de 50 de ani, ca cel mai simpatic actor al publicului vienez.

Demonстраția în Budapesta. Municipiul din Budapesta a organizat proteste pentru ziua de 22 April a. c. o demonstrație uriașă. Cu această ocazie s'a adus hotărâre în favoarea reformelor electorale. Demonstrația a durat fără incidente.

Tăerea de miei și ol. Guvernul nostru oprește prin ordinanță tăerea de miei și ol și de ol, care să mantină patru tunuri și de patru tunuri, Abatere dela ordinanță ministerială poate să permită numai ministru de agricultură.

Inchiderea anului școlar. Ziarele din capitală aducă sprijin ca ministerul de culte și instrucție publică în temeiul art. II din legea XIII din 1915 prin ordinanța Nr. 63853 a dispus ca instrucția în școală să se facă astfel, ca anul școlar să se poată încheia în 15 iunie a. c., cînd elevii vor primi și atestatele școlare. Această dispozitivă nu se raportează la școalele elementare. Că privire la acestea și acumare valoarea ordonanței Nr. 12013/20/1917 în temeiul căreia în toate orașele și comunele fără școală în claselor I-IV și în pără din luna iunie; în clasele IV-V și VI, însă înseamnă pără la finea lunii Mai, ca elevii să poată întreruși la lucrul din jurul casei. În orase cu drept municipal și magistrat regulat, și cînd din cl. IV elementară termină școala la finea lunii a. c.

Proiect nouă de dare în Germania. In 19 April a. c. au fost prezentea parlamentului imperial german proiect nouă de dare. Conform acestor se intenționează a se pune dare nu numai pe anumite de lux, ci și pe obiectele de trezură zilnică. Obiectele de artă și colecțioare se consideră de lux, și astfel se intenționează a le însărcina cu dare, care e cu 20%, a prețului lor.

Penzia soției lui Tolstoi. Din Haga se anunță că soția lui din Petersburg s-a votat văduvei Tolstoi o pensie viageră anuală de 2000 ruble.

Batalioane rusești la frontul apusean. Pe 15 Martie a. c. în urma unui conflict de interes între guvernul și armata română, cînd se anunță că răsăritul de răsărit din Franță a incutivat formarea a patru batalioane voluntare rusești pentru frontul apusean.

Stăpân reșa al republicii rusești. Oficial de externe al comisarii poporului comunitatea urmatorelor: Conform hotărârii aduse de comitetul central al statului munitorilor, soldaților și tăranilor, drapelul național de răsărit al republicii rusești va fi *steagul roșu*, cu următoare inscripții în literă de aur: *Republika consiliului federal rusească*. Vasile de răsărit vor purta tot aceste insigne.

Trei milioane și jumătate. Din Berlin se scrie că puterile centrale au făcut până la 1 Martie a. c. trei milioane și jumătate de prizonieri. Numărul acesta intreacă numărul personelor de gen bărbătesc din Norvegia, Suedia și Danemarca.

Plecarea misiunii militare franceze din România. Din Berlin se anunță cu date 20 Aprilie, că o parte a misiunii militare franceze din România, și anume 400 ofițeri și soldați să reintră la Paris.

Dela teatrul german. O nouă piesă, *Familia Hannemann*, fără în 3 acte, juată până acum de trei ori de trupa valoaroasă a lui director Leo Bauer, atrage numeros publicul la teatrul orașului nostru. Alături cu multă iștețime și bine studiată, produce în toate serile o veselie generală, — pe lângă toată seriozitatea vremurilor grele în care ne aflăm.

Mersul trenurilor. Sosesc, în gara din Sibiu, dela:

Nocril	la	6:43	I. d. a.
Ciznădie	"	7-	"
Vînț	"	7:41	"
Copsa	"	12:27	"
Ciznădie	"	3:44	"
Făgăraș	"	4:34	"
Turnu roșu	"	6:04	"
Copsa	"	10:23 noaptea.	"

Pleacă, spre:

Ciznădie.	la	5:23	I. d. a.
Copsa	"	6:12	"
Făgăraș	"	10:13	"
Turnu roșu	"	10:50	d. a.
Ciznădie	"	1:57	d. a.
Copsa	"	3:47	"
Nocril	"	4:06	"
Vînț	"	6:10	"

(Trenul Copsa dela 3:47 și dela 12:27 este tren de povâră, are numai clasa a treia, și primește 30—40 pasageri, după cum este loc; la halte nu se oprește, ci numai la stații).

Posta redacției

Senior în Ludogol mare. Se vor publica în volum.

Diul Virgil Nistor. Articolul trimis, cum dețină din locul său în nrul 39, s'apără.

Diul Ioan Ciřiac. Această răspuns.

Teatre în Sibiu

Teatrul orașului. Director: Leo Bauer. Joi, în 25 April: *Doctor Klaus*, comedie în 5 acte de Adolf L' Arronge.

Vineri, în 26 April: Reprezentări fizionotropice, dată de Reuniunea romano-cătică pentru apărarea femeilor.

Începutul la: 7/4 ore seara.

Teatrul cinematograf. Apollo. Strada Scheiws. Director: D-nu Emil Toth.

Joi și Vineri, în 25 și 26 April: *Ca-biria*, parte a două. Cate 3 reprezentații.

Începutul la 5, 7 și 9 ore seara.

CASSA DE PĂSTRARE (REUNIUNE) IN SĂLİSTE.

Prospect.

Adunarea generală ordinără, jinută la 28 Martie a.c., a decis urmărirea capitalului social dela Cor. 500,000 — la Cor. 1,000,000 — recunoșcând membrilor actuali dreptul de optare cu prețul nominal de Cor. 200 — și Cor. 10 — taxa la fondul de rezervă pentru atâta părți de fondare noui, căte părți de fondare sunt trecute pe numele lor în registrul membrilor.

Dreptul de optare cu prețul nominal de Cor. 200 — și Cor. 10 — taxă la fondul de rezervă îl au numai acei membri, cari își insinuă acest drept până la terminalul de 30 Iunie 1918, tot până la acest terminu au să-și insinuă dreptul de optare și eretii membrilor decedați respectiv posesorii părților de fondare vecchi, având a-să legitimă dreptul de proprietate al acestora. Transcrierea părților de fondare noui pe numele eretilor se poate exoperă numai după predarea judecătorească a eredității și după primirea acestora de membri ai reunuii.

Părțile de fondare neoptate de membri în drept până la 30 Iunie 1918 se vor vinde altor membri până la 31 Iulie 1918 cu prețul de Cor. 200 —, iar de aici încolo și nemembrii cu prețul de Cor. 300 — din care Cor. 60 — respective Cor. 100 — vor intra în fondul de rezervă.

Prețul părților de fondare se va vărsa în sensul §. 3 din statută în 5 rate treilunare egale și anume:

prima	rată de 20%	și cotația fondul de rezervă până la 15 Iulie 1918
a doua	"	până în 15 Octombrie 1918,
a treia	"	15 Ianuarie 1919,
a patra	"	15 Aprilie 1919,
a cincia	"	15 Iulie 1919.

Se pot plăti însă și mai multe rate deodată.

Pentru ratele solvite rebonifică institutul 4%, iar pentru ratele scadente socotesc 5% interese.

Membrilor cari n-au vărsat la timp vre-o rată, li se adresează în sensul §. 3 din statută, căte o provocare cu termen de 30 zile, și dacă nici până la expirarea acestui termen nu vor vărsa ratele recerute, sumele plătite în contul părților de fondare vor intra în fonduri de rezervă, iar ratele luri eximse se vor anula, și sub aceeași numeri se vor eximte atât titlurile de părți de fondare. Anularea se publică în ziarele designate pentru publicările institutului.

Cu începere din 1 Ianuarie 1920 părțile de fondare noui vor intra în toate drepturile și se vor bucura de toate favorurile părților de fondare vecchi.

Părțile de fondare noui se vor dată cu 1 Iulie 1919, și vor avea coalele de cupon cu începere dela Nr. 10 cu anul 1920.

Săliște, în 10 Aprilie 1918.

Directiunea.

(84) 1-1

A viz.

In urma ordinului mai înalt, prin care se cere pentru nouă publicațiuni hărțile ce nu se află în provinția, am hotărât să scoatem revista «Oriental Român» în Budapesta. Deși materialul e gata, numărul prim va putea apărea numai în cursul lunei Mai c. Bogăția cuprinșului va echivala, — sperăm, — așteptarea, pentru care ne rugăm în vederea dificultăților tehnice.

Administrăția și redacția romane și pentru viitor în Cluj și numai imprimarea și expedierea se vor efectua în Budapesta.

Atragem atenția celorilor asupra organului nostru, singur de acest fel la noi. Va avea o revistă politică, o tribuna liberă pentru vedete opuse, revistă financiară și economică, arhiv istoric, un curier al damedelor, revista viațelor naturale revistelor, o cronica literară și artistică, un roman și un adaus muzical.

Aveam satisfacția de a saluta în jurul «Orientalului Român» toată garda scriitorilor și artiștilor de valoare ce ne-a mai rămas.

(87) 1-1

Redacția și administrația rev. «Oriental Român».

Nr. 154/1918 (86) 1-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. IIa Călan, din acest concurs se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumenile impreunate cu acest post sunt cele făsionate în coala B, pentru întregirea veniturilor dela stat.

Concurenții să-și înainteze cererile, întrările în sensul normelor din vigoare, la subsemnatul oficiu în terminal deschis și să se prezinte în terminal regulamentar în comună pentru a se face cunoștință cu poporul și pentru a cânta, eventual celebră.

Brad, la 23 Martie 1918.

Oficial protopopular ort. român al tracăului Zarand, în contelegeră cu comitetul parohial.

Vasile Dămantan,
protopresbiter.

Ad Nr. pp. 355/1918 (82) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. IIa Călan, din acest protopopular, devenită vacanță prin absența fostului ei paroh, prin această ocazie se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumenile impreunate cu acest post sunt cele făsionate în coala B, pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs instruite conform normelor din vigoare, sunt să se înainteze subsemnatul oficiu în terminal sus indicat, și cu prealabil să se înainteze la acestunii sunt poziții a se prezenta la biserică în vre-o Duminică sau sărbătoare, ca să fie cunoștiți din partea poporului.

Cluj, la 20 Martie 1918.

Oficial protopopular ort. român al tracăului Cluj în contelegeră cu comitetul parohial.

Tuliu Roșescu,
protopop.

Cancelaria tehnică

a lui

Mihail Ittu, priminginer silvic

Nagyszeben-Sibiu, Str. Șaguna Nr. 8

Efectuește măsurări (orașe, domenii întregi, drumuri etc.) și compune planuri, pretește păduri și domenii întregi, primește afaceri urbariale.

12-12

A apărut și se află de vânzare la
Librăria Arhidiacezană,
din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,

idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor.,
cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

in editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiacezane

Rânduiala Liturgiei

Carte de rugăciune
pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgie; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciunea către Dumnezeu Fiul; Psalmul 50

Muzeu-mă Dumnezeule" etc.; Simbolul credinței; tropar de cerești; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciunea mesel; rugăciunea de totușe zilele către Măiestroare de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciunea sfintei Parascheva; rugăciunea sfintei Parascheva și înainte de impărtășirea cu a cunoscutești ale marii Vasilie și Ioan Gură de aur; rugăciunea după impărtășirea cu a cunoscutești; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstei crucii.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria Arhidiacezană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 20 fileri.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar. Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857—1906)

de

Dr. Ilarion Pușcaru,

Dr. E. Miron Cristea și Mateiu Voileanu.

Gu 24 ilustrații și 3 faecimile.

Prețul 4 cor., plus 60 fili, porto recomandat.

in editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiacezane

A apărut

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciunea de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul 50

Muzeu-mă Dumnezeule" etc.; rugăciunea mesel; Simbolul credinței; rugăciunea de cerești; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către Măiestroare de Dumnezeu Tatăl; rugăciunea sfintei crucei rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la zeușocri și alte nevoie.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria Arhidiacezană, și se vinde legată în coloare roșie și vânătă cu 40 fileri.

Format placut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Profesori, profesorii și învățătorilor, la comanda lor, pe puțin 60 exemplare, pe lângă achiziția preajdei sunt expediate cu ramburs, și le se dă de 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte conștientă nu numai pentru trebuințele sufletești ale oricărui creștin, ci și ea da posibilitatea de a fi folosită din resbot, atât după cuperții, cît și după formate și exterior.

La «Librăria Arhidiacezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omilii și suvântări bisericești

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

Apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiacezană în Sibiu :

Frumoasa din Nor

și alte povestiri

de

E. Hodoș.

Prețul 250 cor. + porto 20 bani.

A apărut

in editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiacezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Președînățului împărat și regă Francisc I și al coroanei de la Sfântul Petru și Sfântul Ioan Botezătorul, arhiepiscop al bisericilor ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religie, gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Isus I și al coroanei de fer clasă II. Proprietar al crucii pentru morminte, membru în casă magnaților etc. etc.

Se află în deposit spre vânzare la Librăria Arhidiacezană și se vinde legată frumos în piele roșie, fără copii și ornamente aurii, la mijloc cu sfanta cruce, cu 20 cor. compusindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu 15 cor. Revânzătorilor se dă rabat 10%. Tipar frumos cu litere latine, de calitate primă, și hârtie fină și trainică.